

συμφερόντων ανήκε) είτε βρίσκονταν στο “περιβάλλον” του πρωθυπουργού και της οικογένειάς του είτε συνδέονται με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έκανε ειδική αναφορά σε αυτά. Συγκεκριμένα, και κατά το μέρος που ενδιαφέρει την παρούσα δίκη, αναφέρθηκε στον Θεόδωρο Μαργέλο, που παρουσίασε ως πρόσωπο του περιβάλλοντος του τότε πρωθυπουργού, την Μιράντα Ξαφά, ως σχετιζόμενη με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, και τον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες, ως πρόσωπο συνδεδεμένο με τον ενάγοντα και συνεπώς του οικογενειακού περιβάλλοντος του πρωθυπουργού. Ο τελευταίος, όπως αναφέρεται στην υπό κρίση αγωγή, μετείχε στο γνωμοδοτικό συμβούλιο (advisory board) της μη κυβερνητικής οργάνωσης “I4Cense”, ιδρυτής της οποίας τύγχανε ο ενάγων και συνεπώς κατά τούτο πράγματι σχετιζόταν με εκείνον. Το ότι δεν μετείχε στο διοικητικό συμβούλιο της οργάνωσης αυτής, που το πρώτον αναφέρθηκε σε ομιλία του εναγομένου στην Βουλή και όχι στην επίδικη συνέντευξη, που και μόνον αποτελεί, ως προς τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν για τον ενάγοντα, αντικείμενο της παρούσας δίκης, δεν μεταβάλλει ουσιωδώς την βάση του συγκεκριμένου ισχυρισμού ότι δηλαδή υπήρχε κάποια σύνδεση και μάλιστα αρκετά στενή μεταξύ του ενάγοντος και του Χοσέ Μαρία Φιγκέρες, παρότι ο κατάλληλος όρος περιγραφής της δεν ήταν «συνέταιροι», που όμως δεν κρίνεται ότι επιλέχθηκε εσκεμμένα ώστε να θίξει τον ενάγοντα, το οποίο άλλωστε δεν ήταν πρόσφορος (ως χαρακτηρισμός) να επιτύχει. Δηλαδή στην συγκεκριμένη συνέντευξη η μόνη αναφορά που γίνεται στον ενάγοντα αφορά στην συνεργασία του με τον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες στα πλαίσια της ως άνω μη κερδοσκοπικής εταιρίας, που, ως γεγονός, απομονωμένο από τον λοιπό συλλογισμό του εναγομένου, όπως διατυπώθηκε στην συνέντευξη εκείνη, δεν είναι συκοφαντικό ή κατά οποιονδήποτε τρόπο προσβλητικό. Η πληροφορία όμως αυτή, εισφέρεται από τον εναγόμενο, όπως σαφώς προκύπτει από την κατάστρωση του συλλογισμού του, προκειμένου να καταδείξει ότι η υπόθεση που διατύπωσε ότι δηλαδή η εταιρία “IJ PARTNERS SA” θα μπορούσε να είχε πληροφορηθεί για τις επαφές του τότε πρωθυπουργού με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (που λαμβάνει ως δεδομένο, δίνοντας πίστη στην

συνέντευξη του προέδρου του) δεν ήταν άνευ λογικού ερείσματος, και απόδειξή του ήταν το γεγονός ότι μέλη της συνδέονταν με τους τρόπους που προαναφέρθηκαν με τον τότε πρωθυπουργό. Η διατύπωση όμως υπόθεσης για την κατάδειξη ενδεχόμενης πολιτικής και ποινικής ευθύνης του τότε πρωθυπουργού σε περίπτωση που πράγματι η ως άνω αλλοδαπή εταιρεία αγόρασε τα συγκεκριμένα CDSs, αφότου έλαβε «εσωτερική» ενημέρωση για τις επαφές του με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (και υπόθεση προκύπτει από τις προτάσεις α) «είναι ένα σωρό πρόσωπα, τα οποία εάν είχαν εσωτερική ενημέρωση ... τότε ναι επιμένω ότι λειτούργησε ο πρωθυπουργός ... ως έμμισθος broker» β) «εάν λέει αλήθεια ο Στρος Καν ότι είχε συνομιλίες με τον κύριο Παπανδρέου τον Νοέμβριο και το Δεκέμβριο είχαν εσωτερική ενημέρωση») και η σαφώς υπονοούμενη (υπόθεση), με περιεχόμενο που συνάγεται από το σύνολο της συνέντευξης, ήτοι ότι “αν πράγματι είχαν πωληθεί τα CDSs στην συγκεκριμένη εταιρεία και τούτο μετά από εσωτερική πληροφόρηση των ως άνω, τότε αυτήν ενδεχομένως να έχει παράσχει, μεταξύ άλλων, και ο ενάγων”, δεν αποτελεί παράσταση γεγονότων, δηλαδή περιστατικών του παρελθόντος ή του παρόντος, ώστε να τίθεται ζήτημα συκοφάντησης ή δυσφήμισης του ενάγοντος, όπως στην αγωγή του διατείνεται, που μετά ταύτα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της. Ακόμα όμως και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι ο εναγόμενος, υπό τύπο υπόθεσης, ισχυρίστηκε για τον ενάγοντα αναληθές περιστατικό που τούτο, με βάση τα αναφερόμενα στην επίδικη συνέντευξη, θα μπορούσε να ήταν ότι είχε πληροφορήσει την συγκεκριμένη εταιρεία για τις επαφές του πρωθυπουργού αδερφού του με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, εκ του συνόλου της υπόθεσης προκύπτει πέραν κάθε αμφιβολίας ότι ο εναγόμενος ενεργούσε με πεποίθηση αληθείας, ώστε να μην τίθεται ζήτημα συκοφάντησης του ενάγοντος, κατά την έννοια του άρθρου 363 ΠΚ, καθόσον τούτο προϋποθέτει γνώση της αναλήθειας του περιστατικού που διατείνεται ο τελών το συγκεκριμένο αδίκημα (ενδεχόμενος δόλος δεν αρκεί), που εν προκειμένω (τέτοια γνώση) δεν υφίστατο. Ούτε όμως θα μπορούσε να γίνει λόγος περί πλήρωσης του πραγματικού του άρθρου 920 ΑΚ, καθόσον, ένεκα της πολυπλοκότητας της διαδικασίας αγοράς και πώλησης CDSs, που δεν πραγματοποιούνται σε κάποιου είδους οργανωμένη χρηματιστη-

ριακή αγορά αλλά στα πλαίσια ιδιωτικών συμφωνιών (τις καλούμενες OTC – over the counter), είναι ιδιαίτερα δυσχερής η αποκάλυψη της διαδρομής τους, ώστε να μην τίθεται εν προκειμένω ζήτημα υπαίτιας άγνοιας του εναγομένου της τυχόν αβασιμότητάς των προαναφερθέντων ισχυρισμών του για την εταιρία “IJ PARTNERS SA”, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων περί εσωτερικής ενημέρωσης της από τον ενάγοντα, που άλλωστε διατυπώθηκε ως εικασία (οπότε και δεν μπορεί να γίνει λόγος για υπαίτια άγνοια της αβασιμότητας της εικασίας). Ούτε όμως ζήτημα δυσφήμισης του ενάγοντος θα μπορούσε να τεθεί, εφόσον είχε γίνει αποδεκτή η συγκεκριμένη εκδοχή, καθόσον ο εναγόμενος, βουλευτής των, ενήργησε σε εκπλήρωση του καθήκοντος του για την διαφύλαξη του δημοσίου συμφέροντος, που επιτυγχάνεται και δια της ενημέρωσης του λαού για σημαντικά γεγονότα, ήτοι από δικαιολογημένο ενδιαφέρον οπότε, και όπως βασίμως διατείνεται ο εναγόμενος με σχετική ένστασή του, θα τύγχανε εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 367 περ. γ' και δ' ΠΚ, που αίρει τον άδικο χαρακτήρα της δυσφήμισης. Εξάλλου, στην συγκεκριμένη συνέντευξη δεν περιέχονται για τον ενάγοντα εξυβριστικοί ισχυρισμοί ούτε άλλωστε η μομφή ποινικά αξιόλογης συμπεριφοράς, που επίσης προβάλλεται ως υπόθεση, αφορούν σε εκείνον, ιδίως δε της τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 134 ΠΚ που ισχυρίζεται ο ενάγων ότι του καταλογίζει ο εναγόμενος, το οποίο άλλωστε συντελείται^{με} κατά πολύ συγκεκριμένους τρόπους που πόρρω απέχουν από όσα αναφέρθηκαν στην συνέντευξη εκείνη. Κατ' ακολουθία, πρέπει η από 31-5-2011 αγωγή να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος του, να επιβληθούν εν όλω σε βάρος του ενάγοντος, λόγω της ήττας του (αρ. 176 ΚΠολΔ), υπολογιζόμενα κατά τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι τους μήνες που ακολούθησαν την ως άνω συνέντευξη, ο εναγόμενος αναφέρθηκε επανειλημμένα στο θέμα της αγοραπωλησίας των προαναφερθέντων CDSs, που συνέχισε να αναζητά τον αποδέκτη τους, καθόσον μάλιστα οι σχετικές έρευνες του είχαν ανατεθεί από το

πολιτικό κόμμα στο οποίο τότε ανήκε (η συνέχιση δε της έρευνας ενισχύει την κρίση ότι εξέφραζε εικασία όταν ανέφερε ότι περιήλθαν στην κατοχή της εταιρίας “IJ PARTNERS SA”). Σταδιακά, από πληροφορίες που, όπως ισχυρίστηκε σε μεταγενέστερη συνέντευξη του, έλαβε από στελέχη τραπεζών, άρχισε να θεωρεί ως περισσότερο πιθανό αποδέκτη των συγκεκριμένων CDSs την αλλοδαπή εταιρία με την επωνυμία “Unigestion SA”, που επίσης είχε ως αντικείμενο εργασιών την διαχείριση ιδιωτικών κεφαλαίων έναντι αμοιβής και σε ενημερωτικό δελτίο που εξέδωσε τον Νοέμβριο του 2010, παρουσίαζε την υψηλή απόδοση των ελληνικών και ιρλανδικών CDSs στους επενδυτές πελάτες της. Η συγκεκριμένη εταιρία είχε συστήσει υπό μορφή επιτροπής και έναν αυτόνομο φορέα διαχείρισης ιδιωτικών κεφαλαίων, την “Unigestion-Ethos Environmental Sustainability Fund” για επενδύσεις σε επιχειρηματικούς τομείς δράσης φιλικούς προς το περιβάλλον (με σκοπό την διατήρηση της βιωσιμότητάς του), όπως στην παραγωγή ηλεκτρισμού από εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Τον στρατηγικό σχεδιασμό της επιτροπής αυτής είχαν αναλάβει ο ενάγων και ο Μπερτράντ Πικαρντ (Bertrand Piccard), όπως προέκυπτε από αναρτήσεις της “Unigestion SA” στο διαδίκτυο. Η συμμετοχή του ενάγοντος στην συγκεκριμένη επιτροπή προκάλεσε τον ενδιαφέρον της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», που με δημοσίευσμά της, στην ηλεκτρονική έκδοσή της, την 11-7-2011, αναφέρθηκε στα ανωτέρω αλλά και στην μη κυβερνητική οργάνωση “I4Cence” (Ινστιτούτο Κλιματικής Αλλαγής και Ενεργειακής Ασφάλειας), που είχε ιδρύσει ο ενάγων, με έδρα την Ελβετία. Την επομένη, ο ενάγων με επιστολή του προς την συγκεκριμένη εφημερίδα, παραδέχθηκε ότι τύγχανε μέλος της επιτροπής αυτής, με τον ρόλο «να παρέχει στρατηγική ενημέρωση για τις περιβαλλοντικές κατευθύνσεις στον χώρο των εναλλακτικών μορφών ενέργειας και της αειφόρου ανάπτυξης», και τούτο ένεκα της ιδιότητάς του ως ακαδημαϊκού σε ζητήματα περιβαλλοντικής οικονομικής, αρνήθηκε όμως μετ’επιτάσεως την οποιαδήποτε σχέση του με CDSs, που θεώρησε ότι υπονοείτο ως ενδεχόμενο. Την 13-7-2011, η «Ελευθεροτυπία» προέβη και σε νέο δημοσίευμα, με τίτλο «Ο Αντρίκος, η “UNIGESTION” και τα αναπάντητα ερωτήματα», δια του οποίου έθετε προς τον ενάγοντα διάφορα ερωτήματα, που κατά την κρίση του συντάκτη της, έρχονταν απαντήσεως, όπως για την σχέση

του με την “ Unigestion SA ” (αν είναι έμμισθη και αν πλέον εκείνης που αποδέχθηκε, είχε και επενδυτική σχέση) και κατά πόσον ήταν δέον να εμπλέκεται με αυτήν, εφόσον «με τις επενδυτικές της συστάσεις ή και τις ενδεχόμενες τοποθετήσεις της ποντάρει σε τίτλους χρεοκοπίας CDS και της Ελλάδος». Προς την συγκεκριμένη εφημερίδα επιστολή απέστειλε και η εταιρία “Unigestion SA”, στην οποία ανέφερε ότι δεν επενδύει και δεν δραστηριοποιείται στον τομέα προϊόντων αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου (CDSs). Λίγες μέρες πριν από τα δημοσιεύματα αυτά, και συγκεκριμένα την 25-6-2011, η ιστοσελίδα «www.Olympia.gr» ανήρτησε στο διαδίκτυο δήλωση του εναγομένου με περιεχόμενο «Τη Δευτέρα το πρωί καταθέτω στον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος για τη συμμορία. Ο ιδιοκτήτης της μκο αδελφός του πρωθυπουργού στον φορολογικό παράδεισο της Ελβετίας, που πληρώνεται από το Ελληνικό Δημόσιο, εργάζεται και για κολοσσό διαπραγμάτευσης CDS, πάλι στην Ελβετία. Δεν του έφταναν αυτά και ζητά 1.000.000 ευρώ, όσα πήραν από τα μαύρα ταμεία της ζιέμενς, γιατί λέει τον συκοφαντώ». Οι υπαιτιγμοί περί ενδεχόμενης αγοράς ελληνικών CDS από την εταιρία “Unigestion SA”, που μέχρι τότε, εξ όσων αποδεικνύεται, είχαν σαφώς διατυπωθεί μόνον από την προαναφερθείσα εφημερίδα, απετέλεσαν θέμα συζήτησης και στην Βουλή, όπου, την 8-8-2011, ο τότε υπουργός οικονομικών Ευάγγελος Βενιζέλος ανέφερε ότι «ούτε η προσωπική εταιρία (ενοώντας την “Unigestion-Ethos) ούτε η Unigestion επενδύουν- δραστηριοποιούνται στον τομέα προϊόντων αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου (CDSs)». Ο εναγόμενος όμως, μη δίνοντας πίστη στις ως άνω διαψεύσεις, την 12-9-2011, ανήρτησε στην ιστοσελίδα «www.Olympia.gr» κατάλογο κωδικών που ισχυρίστηκε ότι αντιστοιχούσαν σε αγοραπωλησίες CDSs από την “Unigestion SA” που συνοδευόταν από το εξής τίτλο «Ο Πάνος Καμμένος υπενθυμίζει στον πρωθυπουργό τι είναι τα CDS» και ακολουθούσε στο τέλος η δήλωση «Να σου δείξει εγώ μερικά CDS μήπως και θυμηθείς ... η μήπως θυμηθεί ο Αντρίκος». Η εταιρία “Unigestion SA” αρνήθηκε στον ενάγοντα την γνησιότητα των κωδικών αυτών, αναφέροντας ότι οι λίστες που τους περιείχαν φαίνονται κατασκευασμένες δηλαδή πλαστές. Την

19 Σεπτεμβρίου 2011, ο εναγόμενος σε συνέντευξη του στην τοπική εφημερίδα «Δημοκρατική της Ρόδου», που αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική της έκδοση στο διαδίκτυο, ανέφερε για τον ενάγοντα «Επιπλέον δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, το παραδέχθηκε ο κ. Παπανδρέου ότι ο αδερφός του δουλεύει σε εταιρεία που αγοράζει και πουλάει και προτείνει CDS υπέρ της πτώχευσης της χώρας. Την εταιρία “UNIGESTION” ... Ο κ. Ανδρικός Παπανδρέου εργάζεται δε σε μια ελβετική εταιρία που παίζει CDS, παράνομα, διότι εργάζεται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εργάζεται σε μια εταιρεία που παίζει, δηλαδή, ασφάλιστρα κινδύνου και προτείνει να αγοράσουν εις βάρος της χώρας. Επιπλέον δεν το δηλώνει στην φορολογική του δήλωση. Έχει εταιρεία στην Ελβετία, ινστιτούτο, με κυβερνητική οργάνωση την «Institute for Climate and Energy Security (14CENSE), στην εταιρία αυτή παίρνει, μαζί με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ... και άλλους φορείς, ενισχύσεις από το κράτος για να κάνει συνέδρια για την πράσινη ανάπτυξη και σε αυτήν την εταιρία, ... Μέσα στην εταιρεία 14CENSE μετέχουν, όπως καταγγέλθηκε, άνθρωποι του Τζορτζ Σόρος, όπως ο Χοσέ Μαρία Φυγκέρες ... Αυτά να τα πει ο κ. Ανδρικός Παπανδρέου όταν θα καταθέσει στην δικαιοσύνη, στον εισαγγελέα ... Εγώ τα κατέθεσα στη δικαιοσύνη, αυτή τη στιγμή έχουν προχωρήσει σε οικονομική τρομοκρατία, έχουν υποβάλει αγωγές ύψους 15 εκατ. ευρώ εναντίον μου ... Λοιπόν εγώ σας δηλώνω ... ότι ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου ... παράνομα δεν έχει δηλώσει στη φορολογική του δήλωση, μέχρι και το 2009, που έχει κοινοποιηθεί στην Βουλή, ούτε ότι παίρνει λεφτά από την εταιρεία που διαχειρίζεται ασφάλιστρα κινδύνου, την εταιρία Unigestion, που απεκάλυψε η «Ελευθεροτυπία», ούτε έχει δηλώσει την εταιρεία που έχει με την γυναίκα του στην Ελβετία, την 14CENSE. Έχουμε λοιπόν παραβάσεις και οικονομικού περιεχομένου ... δεν δηλώνει εταιρείες στην Ελβετία, εταιρείες παράνομες, χωρίς την άδεια του Πανεπιστημίου ...». Λίγε ημέρες αργότερα παραχώρησε συνέντευξη στον ραδιοφωνικό σταθμό «Στούντιο 7» όπου ανέφερε για τον ενάγοντα «... Οι δε εταιρείες του Σόρος είναι στις εταιρίες του Αντρίκου Παπανδρέου, του αδερφού του πρωθυπουργού ... Έχω την βεβαιότητα πουλήθηκαν αυτά τα CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Ήρθαν σε εμένα Έλληνες, στελέχη τραπεζών και μου είπαν τα πήραν συγκεκριμένες εταιρίες. Σε μια εκ των εταιριών αυτών